

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. D.**, bývajúcej v K., **2/ A. A.**, bývajúcej v K., **3/ P. H.**, bývajúceho vo S., **4/ M. M.**, bývajúcej vo S., **5/ J. H.**, bývajúceho v K., **6/ H. H.**, bývajúcej v K., všetkých zastúpených JUDr. J. K., advokátom so sídlom v P., proti žalovaným **1/ A. P.**, bývajúcej v K.6, **2/ J. P.**, bývajúcemu v M., obom zastúpeným JUDr. E. Ž., advokátom so sídlom v K., **o susedské práva**, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8 C 669/1997 a na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1 Co 175/2007, rozhodol o námietke zaujatosti sudcov

t a k t o :

Sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. Igor Burger, JUDr. Jozef Angelovič, JUDr. Anton Lukáč, JUDr. Anton Oriňák, JUDr. Branislav Breza, JUDr. Jaroslav Bugel', JUDr. Irena Drobňáková, JUDr. Viliam Dohňanský, JUDr. Martin Fil'akovský, JUDr. Zlata Simková, JUDr. Mariana Muránska, JUDr. Eva Pirkovská, JUDr. Eva Rešatková, JUDr. Peter Šamo, JUDr. Milan Šebeň, JUDr. J. Škrab, JUDr. Eva Šofranková, JUDr. Roman Tóth, JUDr. Gabriela Világiová, Mgr. Magdaléna Želinská, JUDr. Ľuboslava Mruškovičová, JUDr. Gabriela Klenková, PhD., JUDr. Peter Tobiaš, JUDr. Milan Majerník, JUDr. Anna Ilčinová, JUDr. Gabriela Gerdová, JUDr. Eva Rešatková, JUDr. Viera Schmotzerová, JUDr. Mária Kupková, JUDr. Anna Kovaľová, JUDr. Jana Burešová, JUDr. Michal Boroň a JUDr. Martina Zeleňáková **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

O d ô v o d n e n i e :

V konaní, ktoré je vedené na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1 Co 175/2007, vzniesli žalovaní námietku zaujatosti voči sudcom tohto súdu, ktorú odôvodnili tým, že na

Krajskom súde v Prešove bolo rozhodované vo veciach sp. zn. 1 Co 13/2001 a 1 Co 383/2003, pričom nebol rešpektovaný zákon, bola porušená zásada dvojinstančnosti konania, veci neboli posudzované komplexne.

Všetci sudcovia Krajského súdu v Prešove vo svojich vyjadreniach zhodne uviedli, že nemajú vzťah k veci ani k účastníkom konania alebo k ich zástupcom a necítia sa byť zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Prešove (§ 16 ods. 1 O.s.p.), posudzoval vyjadrenia namietaných sudcov k vznesenej námietke zaujatosti z aspektu existencie dôvodov uvedených v § 14 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to buď k veci (v rámci ktorého má sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania či ich zástupcom (ktorý je založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom – pozitívnom alebo negatívnom – pomere k nim).

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15 O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998). I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno

prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žalovanými vznesenej námietky zaujatosti nie je rozhodujúci ich osobný názor, domnienka alebo úvaha. Nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti účastníka o vzťahu sudcu k prejednáwanej veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že účastník pochybuje o objektívnosti sudcu. Nadriadený súd môže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je len tvrdý, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p.

Existencia niektorej z okolností relevantných z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. nebola v danom prípade zistená. Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o námietkach zaujatosti, ktoré sú odôvodňované okolnosťami, týkajúcimi sa alebo vyplývajúcimi z iného súdneho konania, zastáva názor, že dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nemôže byť bez ďalšieho len samotná okolnosť, že účastníka neuspokojili výsledky a priebeh iného súdneho konania alebo iné rozhodnutie namietaného sudcu (namietaných sudcov). Základom pre vylúčenie sudcu môžu byť vždy len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie však to, že postup súdu alebo jeho rozhodnutie v inej veci sa nezhoduje so subjektívnymi predstavami a názormi účastníka na vecnú správnosť, zákonnosť alebo spravodlivosť súdnych rozhodnutí. Dôvodom, ktorý by zakladal vylúčenie sudcu (sudcov) z prejednávania a rozhodovania veci nemôže byť preto ani prípadná nesprávnosť ním (nimi) v inom konaní vydaného rozhodnutia.

Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by mohla byť považovaná za relevantnú z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., nevyhovel vznesenej námietke zaujatosti a rozhodol tak, že namietaní sudcovia Krajského súdu v Prešove nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. apríla 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: